

Formand, men jeg har ikke med et eneste Ord omtalt, hvorledes den Bestkommende har udført dette Hverv, og jeg har altsaa ikke i nogen Maade villet forringe hans Virksomhed til Dato. Hvad nu angaaer den anden Deel af den høitærede Ministers Foredrag, skal jeg tillade mig for det Første at bemærke, at det, som her foreligger os, er ikke den gamle Lov, men et heelt nyt Lovforslag. Den gamle Lov, som hører op med indeværende Finantsaars Slutning, have vi forsaavidt ikke mere at bestille med. Vi skulle undersøge, hvorvidt vi kunne gaae ind paa de samme Regler, naar vi vedtage et nyt Forslag, der vel handler om den samme Sag, men selvfølgelig er et selvstændigt Lovforslag, og det er jo ingenlunde ualmindeligt, at man retter Uagtigheder og Unøiagtigheder ved tidligere Lovforslag, efterat de have bestaaet en Tid, naar man faaer den samme Gjenstand for igjen; det er endog ikke ualmindeligt, at vi ved en senere Behandling — med eller uden Grund, som man nu synes — rette paa det, som vi have vedtaget ved en foregaaende Behandling. Hvor meget mindre vilde det da være urimeligt, om vi et Par Aar efter rettede paa visse Bestemmelser i et tidligere vedtaget Lovforslag, som endog kun er bestemt at skulle gjælde til en vis Tid. Forslaget, saaledes som vi vedtog det ved 2den Behandling, angaaer en saa simpel og overfluelig Sag, at jeg nærer den Overbeviisning, at intet af de ærede Medlemmer her i Thinget, som have stemt for Forslaget, er blevet rokket i den Anskuelse, at Lovforslaget ligger det Princip, som vi ellers have fulgt ved saadanne Sager, langt nærmere end Bestemmelserne i den hidtil gjældende Lov om den samme Sag. Det kan vel siges at være i ikke fuldstændig Analogi med det tidligere Vedtagne, at Riksrådet vælger en Formand, men vi maae erindre, at i Forslaget, saaledes som det er vedtaget, har Regjeringen desuagtet Afgang til at vælge et Medlem. Men hvad der er det Nye og Rigtige i det Lovforslag, vi have vedtaget, er, at vi give de Erstatningsberettigede Afgang med $\frac{1}{5}$ af Commissionen, og det have vi altsaa ialfald vundet. Hvorvidt man nu vil gaae i den af Krigsministeren yndede Retning eller i den Ret-

ning, som vi have vedtaget, kan jo atter blive en Skjønssag, men som sagt. Sagen er saa simpel, at jeg ikke længer skal opholde mig ved dette Spørgsmaal; kun skal jeg bemærke, at naar den høitærede Minister troer, at det skulde være en særegen Vanskelighed forbunden med at faae denne Commission valgt, fordi de særlige Regler ikke staae opførte i Lovforslaget, da troer jeg, at dette er forkeert, thi forsaavidt det ikke staaer der, maa der jo gaaes frem efter Lovgivningens sædvanlige Regler, og ved det Lovforslag, som her er vedtaget, ophæve vi jo ingenlunde det i det tidligere Lovforslag Bestaaende om, at Indenrigsministeren bemyndiges til overhovedet at bestemme Reglerne for Valget af Commissionen. Vi røre kun ved det tidligere Forslag, forsaavidt angaaer Sammensætningen af selve Commissionen. Naar man, idet man lægger Planen for Lovforsloerne, skal bestemme, hvilket Terrain man antager at komme til at berøre, vil man jo gennem denne almindelige Overveelse forud komme til at undersøge, hvilke de Erstatningsberettigede i Almindelighed vilde blive. At der muligen kan blive en enkelt Erstatningsberettiget mere derved, at en Afdeling kan stride noget ud over Grændsen o. s. v., forrykker ingenlunde det almindelige Princip for de Erstatningsberettigedes Ret efter vort Forslag til at vælge et Medlem. Deri kan altsaa ikke ligge nogenjomhelst praktisk Vanskelighed. Jeg skal slutte med at udtale det Haab, at det høie Folkething ikke vil forandre sin Anskuelse i Løbet af dette Par Dage i en saa simpel og overfluelig Sag ved, hvad vi have hørt af den høitærede Krigsminister, hvilket jo i det Hele taget er Noget, vi have kjendt iforveit, og som allerede i det Væsentlige kom frem, da Sagen laa for til anden Behandling.

Winther: Det forekom mig, at den høitærede Krigsminister fremsatte den Anskuelse, at dersom man lod Loven blive, som den nu er, og altsaa forlæstede det af ham stillede Endringsforslag, skulde deri indeholdes en Dadel over, hvad Ministeren tidligere har foretaget sig med Hensyn til Erstatningen for Leirpladsen, men dette troer jeg ikke er Tilfældet. Den høitærede Minister vil lægge Mærke til,